

Arrest

nr. 144 242 van 28 april 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 januari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 8 december 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 28 september 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

1.2. Op 8 december 2011 beslist de gemachtigde tot de onontvankelijkheid van deze aanvraag. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"(...) Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 28.09.2011 werd ingediend door:

W., J. (R.R.: xxx)
Geboren te Benin City op (...)1977
Nationaliteit: Nigeria (Bondsrep.)
Adres: (...) 8400 Oostende

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene verklaart dat hij Nigeria verliet, omwille van de slechte socio-economische omstandigheden. Hij haalt aan dat zijn land zich in een staat van chaos bevindt, dat het er onveilig is en hij verwijst hierbij naar een reisadvies van Diplobel. Er dient echter opgemerkt te worden dat dit een algemeen advies is, dat niet toegepast wordt op de eigen situatie van betrokkene. De verwijzing handelt over de algemene situatie in Nigeria en betrokkene levert geen persoonlijke bewijzen dat zijn leven er in gevaar zou zijn. Bijgevolg kan dit niet als een buitengewone omstandigheid aanvaard worden.

De verzoeker roept de duur van zijn verblijf (nl. twee jaar) in als buitengewone omstandigheid. De buitengewone omstandigheden beoogd door artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 zijn niet bedoeld als redenen voor het toestaan van een verblijfsvergunning van meer dan drie maanden in het Rijk, maar wel als rechtvaardiging voor de indiening van de aanvraag in België en niet in het buitenland, anders zou het onbegrijpelijk zijn waarom ze niet zouden ingeroepen moeten worden wanneer de aanvraag ingediend wordt bij de bevoegde diplomatieke overheid bevoegd voor de woon- of verblijfplaats in het buitenland; de verblijfsduur is bijgevolg geen buitengewone omstandigheid (Raad van State, arrest nr. 100.223 van 24.10.2001). De betrokkene moet op zijn minst aantonen dat het voor hem bijzonder moeilijk is om terug te keren en de verblijfsvergunning aan te vragen in zijn land van herkomst of van verblijf in het buitenland (Raad van State nr. 112.863 van 26.11.2002).

Niets verhindert betrokkene derhalve om terug te keren en via de reguliere weg een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. Het staat betrokkene vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reïntegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum. (...)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partij betoogt in haar verzoekschrift als volgt:

“(…) EERSTE MIDDEL: Schending van het recht van verdediging. Sinds de wetswijziging waarbij de mogelijkheid om repliekmemorie in te dienen na inzage van het administratief dossier werd afgeschaft, dient elke verzoekende partij al haar argumenten in het inleidend verzoekschrift te vermelden. Dit wil zeggen dat zij in de mogelijkheid moet zijn om over alle elementen van het dossier te beschikken om met kennis van zaken het beroep te kunnen indienen. Dat verzoeker op 12 januari 2012 aan gedaagde liet weten een kopie te willen bekomen van het dossier. Dat dit verzoek per fax geschiedde aan de dienst vermeld in de beslissing op het faxnummer vermeld op de beslissing. Conform de wet Openbaarheid van bestuur dient gedaagde immers altijd een contactpersoon te vermelden waar men bijkomende uitleg kan vragen. Op 27 januari 2012 is verzoeker nog niet in het bezit van deze stukken noch werd zij op de hoogte gesteld van de mogelijkheid om het dossier in te zien. Dat zij derhalve niet met kennis van zaken beroep kan indienen tegen de beslissing en haar rechten van verdediging geschonden zijn. Dat deze vaststelling enkel en alleen kan leiden tot een nietigverklaring van de bestreden beslissing. (…)”

2.2. Uit de Federale Wet betreffende de openbaarheid van bestuur van 11 april 1994 blijkt dat grieven onder de geëigende procedure dienen te worden gericht tot de Commissie en dat er een beroepsmogelijkheid is bij de Raad van State. De Raad is derhalve niet bevoegd om zich hierover uit te spreken.

De 'openbaarheidsprocedure' staat volledig los van de huidige beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker kan zijn rechten van verdediging aangaande de problematiek van inzage in het administratief dossier laten gelden via de wettelijk voorziene procedure.

De Raad merkt nog op dat verzoeker ook niet aantoont welke informatie hij bij inzage van het administratief dossier had vernomen die aanleiding zou kunnen geven hebben tot een andere beoordeling van de aanvraag, zodat de hele zaak beperkt blijft tot een theoretische discussie die geen aanleiding kan geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij betwist geen enkel motief van de bestreden beslissing, zodat deze blijven staan.

Het eerste en enig middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC